

Czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci

1. Czynniki ryzyka i symptomami, że dziecko jest krzywdzone, są sytuacje, gdy dziecko:
 - 1) jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie;
 - 2) kradnie lub żebrze, jest głodne;
 - 3) nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów itp.;
 - 4) nie ma odpowiednich do warunków atmosferycznych przyborów, odzieży i butów;
 - 5) ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, ugryzienia, rany) w różnej fazie gojenia, których pochodzenie trudno jest wyjaśnić;
 - 6) podaje niewiarygodne, niemożliwe, niespójne wyjaśnienia dotyczące obrażeń;
 - 7) wyraża niechęć do aktywności fizycznej, w tym zajęć wychowania fizycznego;
 - 8) nadmiernie zakrywa ciało, niestosownie do sytuacji i pogody;
 - 9) boi się powrotu do domu, rodzica lub opiekuna;
 - 10) wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła;
 - 11) cierpi lub skarży się na powtarzające się dolegliwości : bóle brzucha, głowy, mdłości itp.;
 - 12) jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza się itp.;
 - 13) osiąga słabsze wyniki w stosunku do swoich możliwości;
 - 14) ucieka w świat wirtualny (gry komputerowe, Internet);
 - 15) używa środków psychoaktywnych;
 - 16) szuka nadmiernego kontaktu z dorosłym;
 - 17) w pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu wyraża dominujące elementy lub motywy seksualne;
 - 18) jest rozbudzone seksualnie niestosownie do sytuacji i wieku;
 - 19) ucieka z domu;
 - 20) wykazuje nagłą i wyraźną zmianę zachowania;
 - 21) mówi o przemocy.

2. Jeżeli z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania opiekunów dziecka, to podejrzenie, że małe dziecko jest krzywdzone jest szczególnie uzasadnione.
Niepokojące zachowania opiekuna dziecka to:
 - 1) podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje lub odmawia wyjaśnień przyczyn obrażeń małego dziecka;
 - 2) nie interesuje się losem i problemami małego dziecka;
 - 3) odmawia lub nie utrzymuje kontaktów z osobami zainteresowanymi losem małego dziecka;
 - 4) mówi o małym dziecku w negatywny sposób, ciągle go obwinia, poniża, strofuje (np. używa określeń takich jak „idiota”, „gnojek” itp.);
 - 5) poddaje małego dziecka surowej dyscyplinie albo wręcz przeciwnie – jest nadopiekuńczy, zbyt pobłażliwy lub odrzuca małego dziecka;
 - 6) często nie potrafi podać miejsca, w którym aktualnie przebywa małe dziecko;

- 7) jest wyjątkowo apatyczny;
- 8) zachowuje się agresywnie;
- 9) ma zaburzony kontakt z rzeczywistością, np. reaguje nieadekwatnie do sytuacji;
- 10) wypowiada się niespójnie;
- 11) nie ma świadomości lub neguje potrzeby małego;
- 12) faworyzuje jedno z rodzeństwa;
- 13) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym lub werbalnym;
- 14) nadużywa alkoholu, narkotyków lub innych środków psychoaktywnych.